

nak nem szabad ilyen kockázatos dologra pénzt adni.

Regdon Sándor fölszólalása után Kónya János védelmébe vette a javaslatot. Hangsúlyozta, hogy szükség van Szegeden a téglagyárra, mert évenként negyvenmillió téglát hoznak be idegenből. A tanácsos előterjesztését pártolni kell.

Wimmer Fülöp bizik Szeged jövőjében, Szeged fejlődésében és küzd ama közgazdasági elv ellen, hogy az innen elvitt nyersanyagért, amikor az földolgozva visszakerül, két-háromszáz százalékkal többet adjunk. Óriási építkezések lesznek itt és azoknál szükség lesz a téglára. Ezért pártolni kell a tanácsos javaslatát.

Rósa Izsó dr más állásponton van, mint Wimmer Fülöp. Nem tartja helyesnek és indokolt-nak, hogy olyan vállalkozási tere lépjen a város, ahol a magánvállalkozás tere van. Nem tekinti a város hivatásának, főadatának, hogy olyan vállalatokba bocsátkozzék, amelyek nem a város szükségletéből merülnek föl. Az iparvállalatokat támogatni kell a városnak, nem pedig lebukózní. Indítványozza, hogy a bizottságok javasolják a közgyűlésnek a kérdésnek napirendről való levételét.

Fundák Károly Kónya beszédére reflektálva, azt mondja, hogy Szegedre mindig fognak téglát hozni, ez azonban nem azért van, mert itt kevés a téglá, hanem azért, mert a szegedi téglá nem használható mindenre.

Balogh Károly elnök ezután elrendelte a szavazást. A bizottság tizenhárom szavazattal öt ellenében a kérdést levette a napirendről.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Március 28, kedd:	Hercegisasszony. (Páratlan $\frac{2}{3}$ bérlet.)
" 29, szerda:	Sárga liliom. (Páros $\frac{2}{3}$ -os bérlet.)
" 30, csütörtök:	Hamlet, Pethes Imre vendégfelléptével. (Páratlan $\frac{1}{3}$ -os bérlet.)
" 31, péntek:	Kisértek, Pethes Imre vendégfelléptével. (Páros $\frac{2}{3}$ -os bérlet.)
Április 1, szombat:	Makrancos hölgy, Pethes Imre vendégfelléptével. (Páratlan $\frac{2}{3}$ bérlet.)
" 2, vasárnap	d. u.: Medikus.
" 2, "	este: Hercegisasszony. (Páros $\frac{1}{3}$ -os bérlet.)

* **A hercegisasszony.** Sovány meséjü, vérszegény és ötlettelen szövegével a pompás funebre Leon Viktor *Lehár* Ferenc operettjének, *A hercegisasszony*-nak. A közönség javarésze ugyanis úgy van az operettekkel, hogy csak érdekfeszítő, fordulatos mese és jó verselés útján férközhetik a dal a szívéhez. Nagyon kevesen vannak, akik az operettben a szövegtől teljesen különválasztott zenét, sőt az előadásban a színpadtól is különválasztott zenekart akarják csak és tudják élvezni. És végül: a fantázia nélkül való, sovány mese szárnyát szegi a zenei dalnak. Azt hisszük, ez megérzik *A hercegisasszony* operetten is. *Lehár* ebben a darabjában imponáló, majesztetikus akart volna lenni, ami nem igen sikerült. Ebben a félig operában is a keringők embere ő, de aki már disztíngváltabb hangszerelő, a nagyobb zenei indulatokat közvetlenebbül megérző és megértető. A szegedi előadás felemás volt, részben szolgálni kívánta *Lehár* magasabb céljait, részben agyonütötte. *Felhő* Rózi a nem épen neki való szerepben is kitűnően állta meg a helyét. Nagy Aranka fölötte csinos volt és a kényesebb igényeket is kielégítően énekelt. Vezető szerepekben *Békefi* Lajos és *Mezey* Andor a tőlük megszokott készséggel és ambícióval működtek közre. A kar, különösen a férfiak játékban fegyelmezetlen, énekben erőtelen volt. A zenekar *Kun* Richárd karmesterrel az élén jól működött. A diszletek a legkisebb áldozatkésztségre vagy találékonyságra sem mutattak. Az első előadás után tiszavirágóletűnek jósoltuk a darab sze-

gedi pályafutását, ma, amikor már sokkal jobban ment az előadás, adunk még egy-két estét ennek a *Lehár*-operettnak.

* **A karszemélyzet jutalomjátéka.** A szegedi színházi karszemélyzet jutalomjátéka előreláthatólag április tizedikén lesz. *Viola, az alföldi haramia*, Szigeti József jeles népszínműve kerül színre, még pedig két vendéggel: *Ditrói* Nándor és *Terestyéni* Gyula műkedvelőkkel, akiknek már sok szép sikerük volt.

* **A férfiak hangversenye.** A *Holtzer* Aladár elnöklésével működő szegedi férfiak (Aszáf) április másodikán délután öt órakor a zsidó hitközség házában dísztermében hangversenyt rendez, amely iránt általános érdeklődés nyilvánul meg. A kitűnőnek ígérkező hangversenyen *Meer* Margit tizenkét éves zongoraművész, *Elefánt* Ilona hegedűművész, *Kriener* Jenő és *Székely* Lajos tizenegy éves magánénekesek és a vegyes karok működnek közre.

SZEZÓN

Divatok, miket nem kell utánozni.

Rézveretű, zengő hangon szegedi titkokat kell elárulnom, nekem, a diszkréció lovagjának. De istenem és hölgyeim, ez az egyetlen igazi élvezet van a világon s a titkokban csak az az értékes, hogy el lehet őket mondani. Amit mindenki tud, abba nem is érdemes belekezdeni, ugys letorkolják az embert avval a bizonyos nekem mondd?-dal, amit magyarul ugys mondanak: fogadd részvéteket. S miért legyen az embernek fogadó napja, mikor ő nem miniszter?

Ő, nem miniszter még ő sem, akiről itt szólnom kell, nagybusan, mint a rákosi szántónak az apja, de máris kétméter hosszú ifjúsággal megáldott bohém s ez is kevesebb a valaminél. Ő eleget tör fölfelé, de hát nem megy, nem megy, azazhogy pénteken mégis fölment — Budapestre. Mielőtt Budapestre ért volna, az az ötlete támadt, hogy előbb fölme gy — a vasúti kupéba s ezt még Szegeden meg is tette. Elég baj. Mert ha föl nem megy, akkor lenn marad, de nem olyan csuful, mint ahogyan lenn maradt rövid öt perc múlva. Tudniillik a vasúti kupéba való fölszállás ötletében megelőzte egy katonatiszt meg egy hölgy. Aki a jelek szerint hitvese volt a tisztnek. Ez megint baj. Mert amig a katonatiszt kiment a folyosóra cigarettázni, a kupéba belépett a kétméter hosszú ifjúsággal megáldott bohém és az egyedül talált hölgygyel szemben elkezdett viselkedni. Hogyan? Eltalálták: egészen úgy. Ahogy nálunk magyar földön és magyar vonaton divatos. Ahogy nálunk illik azt hinni, hogy az egyedül talált hölgy direkt nekünk termett rózsafán, piros pünkösdi kora délelőttjén. S ezt a fölfogást annyira hangosan vallotta, hogy a hölgy tiltakozott, a katonatiszt belépett és operett-belépő helyett sulyos futamokat kezdett rögtönözni a bohém képén, hogy képletesen, fölképletesen fejezzük ki magunkat és a katonatisztet. Mivel pedig a bohém ur tiltakozni kezdett, magas származására hivatkozott és megint magyar divatból még neki állt följebb, a katonatiszt politikai, szépirodalmi és közgazdasági lap helyett kardlapot szerkesztett a hátán, aztán a helyzet magaslatáról le szállította az anyaföldre. A szakasz ajtaján keresztül. Közben a vonat elindult. S a bohém? Ja igen, a bohém megmutatta, hogy ő azért nem olyan földhöz ragadt: fölkel a földről s egy később induló vonattal fölrobogott Budapestre. Morál: ne utánozd azt a divatot, mely a vasúti kupéban is direkt ázsiai népies nemzeti viselkedésben brillirozik, s amiért nyakadon szervirozzák a levest, amelyet alaposan le is kell nyelned.

Azonban még nincs vége a rossz divatok litániájának. Rossz divatokkal találkozol a kávéházakban is, ahol most sok a felöltő és egy a felöltő: mért nem talál az ember bizonyos lapokat, ha keresi őket, holott ez az egy keresete igazán ártatlan, becsületes s nem kellene éhezni rá senkinek? Napok jönnek, napok tűnnek, lapok jönnek, lapok tűnnek s a kávé előfizet, a vendég boszankodik, az újságosfiu kesereg: micsoda divat ez? Én nem ismerem a furcsa divat követőit, de kéremalásan, jó lenne ezt a rossz divatot félbeszakítani. Mert az még csak járja, hogy a nadrágszoknya-tüntetések divatba jönnek, de hogy a laptüntetések divatba jöjjenek, az ellen az érdekeink és izlésünk vétőt mond. Azt még csak értjük, hogy a kávéházban napot lopnak, de hogy már lapot is lopnak, nem akarjuk érteni. Ezt is elintéztük. Minket azonban szintén elintéznék minden hajnalban az utcáseprők. Vervén olyan sűrű porfelleget, hogy azzal az egész tüdönknek befellegrzik. Mert hát ők azt a divatot követik, hogy nem öntöznék. Tartogatják husvétra. Szép. De azzal mi nem vagyunk ki a vízből. Vagyunk egypáran, akiknek muszáj hazamennünk már hajnalban. Vagyunk egypáran, akik egyáltalán kárbavesztett söprésnek tartjuk azt, amelyik után két perccel megint leszáll a fölvert port s megint piszkos az utca. Vagyunk egypáran, akik demokratikus együttérzésből a magunk tüdejét is, az utcasöprőket is szeretnők tisztának tudni. Az öntözést azért is lehetségesnek tartjuk, mert mikor Pesten jártunk iskolába, akkor nem jártunk térdig rózsába, de porba se. Pedig ott is söprtek. Uram istenem, a cimben egy kicsit füllentettünk: ezt a pesti portalan söprés, ezt csakugyan utánozni kellene.

Rip.

Gyorsírók közgyűlése.

— Emlékezés Czigány Jánosra. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi gyorsírók egyesülete magas színvonalon álló közgyűlés keretében adózott nemeslelkű macénása, *Czigány* János emlékének. A gyűlésen *Dobay* Gyula dr elnökölt. A nagyközönség zsufolásig megtöltötte a városháza nagytermét és a gyűlés fényét nagyban emelte az egyesület illusztris vendégeinek, *Fabrá* Henrik dr, *Jakab* Lajos és *Téglás* Géza dr jelenléte és előadásai. *Dobay* Gyula dr elnöki megnyitó beszédében üdvözölte a megjelent vendégeket és röviden méltatta a nap jelentőségét. Utána *Jakab* Lajos tartott magas szárnyalású emlékbeszédet *Czigány* János fölött, finom vonásokkal ecsetelte *Czigány* páratlan áldozatkésztségét a gyorsírás ügye iránt, nemes jellemét és azt a rajongóan ideális szeretetét és lelkesedését, melylyel a gyorsírás iránt viseltetett. *Jakab* Lajos beszédét lelkesen megéltézték. *Téglás* Géza dr a jeles gyorsírás-hisztérikus tartott előadást, amelyben a gyorsírási revízió fontosságát fejtegette, rámutatott arra, hogy milyen nagyértékű kincs van a szegedi gyorsírók egyesülete birtokában, gyönyörű könyvtárában, amelyet a nagy nyilvánosság számára megnyitni kell. Elismerőleg nyilatkozott az egyesület agilis munkásságáról, amelylyel Szegeden óhajtja a gyorsírók központját létesíteni.

Katona Dávid dr, főtitkár indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a magyar gyorsírás történetének megírására országos pályázatot hirdet, amelynek föltételeként megkívánja, hogy lehetőleg önálló kutatások alapján megírassák, a magyar gyorsírás lehet legteljesebb története a legrégibb időktől napjainkig, különös suly helyezendő az 1863. év előtti idők gyorsírására, a fennálló rendszerek kliséiben lesznek bemutatandók, részletesen ismertetendő a Markovits-rendszer fejlődésének története és a gyorsírás története Szegeden. A műterjedelme tíz-tizenöt nyomtatott iv nagyságu lehet, beadásának határideje 1913. évi január hó első napja. A beadás jelíges zárt borítékban